

munerne, som de Ændringer, der her er foreslaaede, særlig vedrører, og jeg kunde derfor have ønsket, at man før Lovforslagets Fremsættelse havde konfereret med Købstadforeningen, som vel nok særlig repræsenterer de Kommuner, der bliver Tale om her, Købstadkommunerne. Saa vidt jeg kan se af Bemærkningerne til Lovforslaget, har der ikke været ført saadanne Forhandlinger; men der er naturligvis heller ikke gaaet noget i Stykker derved, thi det Udvalg, som vi fra vor Side ønsker nedsat om Lovforslaget, vil formentlig kunne raadføre sig med Købstadforeningen og derved faa at vide, hvorledes denne Forening ser paa Spørgsmaalet. Jeg tror ogsaa, at det rent taktisk set vilde være ganske klogt, at man havde Kommunerne med paa Forhaand, hvis man opretter en saadan Institution, som formentlig skal være til Gavn for Kommunerne eller i hvert Fald skal benyttes af Kommunerne; da vil man sikkert i højere Grad undgaa eventuel Mistillid til, at det kan nytte at beskæftige sig med Kommunelaan gennem denne Bank, og derved fjerne en Anstødssten, som maaske kunde være til Hinder for Lovens senere gode Anvendelse. Jeg vil derfor ønske, at man i Udvalget vil søge Forbindelse med Købstadforeningens Bestyrelse for at faa at vide, hvorledes den ser paa det, eventuelt maaske faa gavnlige Raad om, hvordan den hele Ordning bedst kan tænkes.

Med Hensyn til den anden Ændring, der er foreslaaet, at der skal være en særlig udvidet Adgang for Hypotekbanken til at opkøbe Kommuneobligationer, Kommunekreditforeningsobligationer og Obligationer i Sønderjydsk Kreditforening, skal jeg sige, at jeg giver denne Tanke min Tilslutning.

For Lønningernes Vedkommende er jeg ikke helt enig med den ærede Ordfører for Venstre. Jeg mener, at disse Lønninger rettelig burde fastsættes i Statens almindelige Lønningslove, og i alt Fald mener jeg, at det vil være i Strid med den Praksis, vi efterhaanden er kommet ind paa i Rigsdagen, at fastsætte disse Lønninger uden at lade Lønningsraadet udtale sig derom. Jeg mener derfor ogsaa, at man i hvert Fald i Udvalget bør søge Forbindelse med Lønningsraadet og derved faa dettes Syn paa dette Spørgsmaal at vide. Den ærede Ordfører for Venstre gjorde den Bemærkning, at disse Ledere af Hypotekbanken, Direktørerne, ikke er Embedsmænd. Nej, det er de ikke, det staar der nok i dette Lovfor-

slag, men der staar tillige, at den administrerende Direktørs Pension skal fastsættes i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, saa man ser, at der der er tænkt paa en ret nær Tilknytning af den Ordning, der skal træffes, med den Ordning, der gælder for Statens almindelige Tjenestemænd. Jeg tror nok, at det er heldigt at faa saa stor en Overensstemmelse som muligt med Hensyn til Lønningerne med Reglerne for Statens Tjenestemænd, og mener derfor, at man enten helt bør udelade Lønningsbestemmelserne i Lovforslaget eller i alt Fald, hvis de skal optages i Loven, kun bør gøre det efter Forhandling med Lønningsraadet.

Green: Det ærede 5te tingvalgte Medlem (Dalsgaard) har jo givet en meget udførlig Redegørelse for Kongeriget Danmarks Hypotekbanks økonomiske Forhold, foranlediget ved nogle ganske faa Bemærkninger, der forleden fremkom i Anledning af Regnskabsaflæggelsen. Det ærede 5te landstingsvalgte Medlem mente, at man kunde skildre Hypotekbankens økonomiske Situation som gunstig, den indeholdt forskellige Chancer baade paa Aktiv- og Passivside, saaledes at der ikke var nogen Grund til at nære Betænkeligheder ved Bankens økonomiske Stilling, og det er sikkert ogsaa rigtigt. Den ærede Taler gjorde dog samtidig nogle Bemærkninger, som stillede i Udsigt, at Forholdene kunde paa forskellige Punkter stille sig mindre gunstigt, oven i Købet saa ugunstigt, at Hypotekbanken kunde komme til at mangle kontante Midler til at opfylde sine Forpligtelser, og der altsaa fra Statskassens Side kunde blive Nødvendighed for at træde til i denne Henseende. Overfor det økonomiske Billede af Statshypotekbankens Stilling synes jeg, at man, netop fordi der blev givet en saa interessant almindelig Redegørelse for Bankens Stilling, ikke kan undgaa samtidig at holde sig for Øje, hvad der dog til syvende og sidst er Hovedsagen i dette Forhold, nemlig at Statshypotekbanken i det hele taget har været en ganske overordentlig Skuffelse. Den har aldeles ikke opfyldt de store, paa enkelte Steder meget store, Forventninger, man i sin Tid nærede til den, den har kun i meget ringe Grad formaet at opfylde den Mission, af Hensyn til hvilken den blev stiftet. Det var kun lige de allerførste Aar efter dens Stiftelse, man kunde optage saadanne Laan i Ud-